

REPUBLIKA SRBIJA

DRŽAVNO VEĆE TUŽILACA (DVT)

DISCIPLINSKI TUŽILAC DVT

Veza: Pritužba podneta 25.03.2013.godine.
DVTR – 163/2012

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ДРЖАВНО ВЕЋЕ ТУЖИЛАЦА
Бр. 115 APR 2013
20 ГОДИ
БЕОГРАД

U Beogradu, 15.04.2013.godine

DISCIPLINSKA PRIJAVA

Tražim disciplinsko preispitivanje :

- 1) Zamenika RJT Snežane Marković
- 2) Zamenika RJT Djordja Ostojića

Molim Vas da kompletan materijal prosledite disciplinskom tužiocu. Smatram da su isti prekršili zakonske odredbe i ima zakonske odgovornosti.

Početak i kraj pravne države jeste efikasan izvršni postupak. Neefikasnost sistema izvršenja sudskih odluka u Srbiji dostigla je takve razmere da je bila već ustaljena praksa Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, da zbog nedelotvornosti izvršnog postupka, presuđuje u mnogim predmetima protiv Republike Srbije. Zbog dužine trajanja izvršnih predmeta, zbog mogućnosti ulaganja bezbroj prigovora i žalbi, zbog raznoraznih razloga za odlaganje izvršenja, zbog procesnih zloupotreba u svrhu odugovlačenja postupka, sud u Strazburu presudio je da su zbog nedelotvornog sistema izvešenja kršena osnovna ljudska prava građana na suđenja u razumnom roku i na delotvoran pravni lek.

Nakon što se po broju predmeta pred Evropskim sudom za ljudska prava popela na vrh lestvice, Republika Srbija se (uvek sa zakašnjenjem) tek tada uhvatila u koštac sa problemom neefikasnog sistema izvršenja. U saradnji sa USAID i Programom za reformu stečajnog i izvršnog postupka (BES), Ministarstvo pravde Republike Srbije prvo se saglasilo sa formiranjem Stručne grupe za reformu izvršnog postupka. Ova Stručna grupa radila je od novembra 2007. godine do aprila 2008. godine. U maju 2008. godine Ministarstvo pravde oformilo je „Radnu grupu“, sastavljenu od velikog broja pravnika (sudija, profesora, advokata, bankara) za izradu nacrtu izmena Zakona o izvršnom postupku. Nakon izrade teksta Nacrta zakona, nakon bezbroj okruglih stolava, prezentacija i višemesečne javne rasprave, konačno je u decembru 2011. godine, nakon četiri godine rada i uloženoj truda, donet novi Zakon o izvršenju i obezbeđenju (Sl. Glasnik RS 31/2011), koji je u primeni od 17.05.2012. godine. Republika Srbija je time učinila značajan korak napred u pravcu efikasnog izvršnog sistema.

Ali, najnovija dešavanja oko izvršenja pravnosnažne i izvršene presude Privrednog suda u Novom Sadu broj P-4597/2010 u sporu ATP Vojvodina a.d. Novi Sad i umešača gospodina

Ilije Devića, protiv tuženog Grada Novog Sada, pokazuju da Srbija, polako i sigurno, ide šest koraka unazad.

U izvršnim predmetima broj I-154/2013 i I-176/2013 Privredni sud u Novom Sadu odložio je izvršenje rešenja o izvršenju na zahtev Republičkog javnog tužilaštva, konkretno zamenika RJT gospođe Snežane Marković. Ovakve odluke suda nisu zasnovane na zakonu.

Odredbama čl. 6. Zakona o izvršenju i obezbeđenju propisano je da je postupak izvršenja i obezbeđenja **hitno**, te da u tom postupku **nije dozvoljeno odlaganje izvršenja, osim ako zakonom nije izričito propisano drugačije**. To pravo na odlaganje niti jednim jedinim propisom nije izdvojeno u korist Republičkog javnog tužioca, niti je to nekim propisom izričito propisano. Istina, odredbama čl. 27. Zakona o javnom tužilaštvu (Sl. glasnik RS br. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 78/2011, 101/2011 i 121/2012) je predviđeno da javni tužilac **može zahtevati odlaganje ili prekid izvršenja odluke** kad smatra da postoje razlozi da se vanrednim pravnim sredstvom pobija odluka doneta u sudskom ili drugom postupku. Međutim, ova zakonska odredba bila je primenjiva u vreme važenja Zakona o izvršnom postupku (Sl. glasnik RS 124/04) jer je taj zakon propisivao mogućnosti odlaganja izvršenja, ali u novom Zakonu o izvršenju i obezbeđenju (ZIO) ta mogućnost jednostavno ne postoji. Zakon o javnom tužilaštvu čak i ne propisuje izričito da je „odlaganje izvršenja dozvoljeno ukoliko javni tužilac podnese zahtev za zaštitu zakonitosti.“ S druge strane, **Zakona o parničnom postupku (Sl. glasnik 125/04 i 119/09) u odredbi čl. 397. propisuje da, podnesena revizija ne zadržava izvršenje pravnosnažne presude protiv koje je izjavljena. Odredbama čl. 421. ZPP propisano je da će se u postupku povodom zahteva za zaštitu zakonitosti shodno primenjivati odredbe čl. 397. ZPP.**

DAKLE, PODNETI ZAHTEV ZA ZAŠTITU ZAKONITOSTI I PO ZAKONU O PARNIČNOM POSTUPKU I PO ZAKONU O IZVRŠENJU I OBEZBEĐENJU NE MOŽE DA ZADRŽAVA IZVRŠENJE PRAVOSNAŽNE PRESUDE.

U pobijanim rešenjima Privredni sud u Novom Sadu izmislio je nešto što u pravu ne postoji, a to je da je Zakon o javnom tužilaštvu „poseban propis“ u odnosu na Zakon o izvršenju i obezbeđenju i da se isti ima primeniti neposredno na konkretni slučaj. Međutim, odredbom čl. 1. Zakona o javnom tužilaštvu, predviđeno je da se ovim zakonom uređuje:

- organizacija i nadležnost javnih tužilaštva,
- uslovi i postupak za izbor i prestanak funkcije javnog tužioca,
- prava i dužnosti javnog tužioca i zamenika javnog tužioca,
- vrednovanje rada javnog tužioca i zamenika javnog tužioca,
- napredovanje i disciplinska odgovornost javnog tužioca i zamenika javnog tužioca,
- obavljanje poslova pravosudne uprave i tužilačke uprave u javnim tužilaštvima,
- obezbeđenje sredstava za rad javnih tužilaštva i
- druga pitanja od značaja za rad javnih tužilaštva.

Dakle, Zakon o javnom tužilaštvu ni u jenom segmentu ne uređuje izvršnoppravnu materiju, niti na drugačiji način uređuje izvršni postupak, pa pream tome i nije *lex specialis* u odnosu na ZIO. Javni tužilac može samo podneti zahtev za odlaganje ili prekid izvršenja odluke kad smatra da postoje razlozi da se vanrednim pravnim sredstvom pobija odluka doneta u sudskom ili drugom postupku, ali o tome konačnu odluku donosi sud u skladu sa odredbama novog Zakona o izvršenju i obezbeđenju, kao i u vezi sa shodnom primenom ZPP.

U izvršnom predmetu I-176/2013 u kome je potraživanje oko 1.500.000.000,00 dinara, postoji mogućnost da će doći do otežanog poslovanja Grada, ali sud i Republički javni tužilac zaboravljaju jednu činjenicu, a to je da parnica P-4597/2010 traje od 2007. godine, pa je prosto neverovatno da za sve ove godine izvršni dužnik nije rezervisao sredstva u slučaju eventualnog gubitka spora. Iz ovoga što su uradili Republički javni tužilac i sada sud, jasno je i zašto nije.

Zamenik Republičkog javnog tužioca gospođa Snežana Marković je uz zahtev za odlaganje izvršenja dostavila i vanredni pravni lek „Zahtev za zaštitu zakonitosti“. Svaki nepristrasni i objektivni pravnik koji pročita taj vanredni pravni lek može videti da je Republički javni tužilac izjavio ovaj vanredni pravni lek zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 361. stav 2. tačka 5. ZPP. Prema odredbama čl. 417. Zakona o parničnom postupku, Javni tužilac može podići zahtev za zaštitu zakonitosti samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 361. stav 2. tačka 5. Zakona. Odredbama čl. 361. st. 2. tačka 5. ZPP, propisano je da bitna povreda odredaba parničnog postupka uvek postoji, ako je protivno odredbama ovog zakona sud zasnovao svoju odluku na **nedozvoljenim raspolaganjima stranaka** (čl. 3. Stav 3.). A član 3. ZPP, glasi:

„U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahteva koji su stavljeni u postupku.

Stranke mogu slobodno raspolagati zahtevima koji su stavile u postupku. One se mogu odreći svog zahteva, priznati zahtev protivnika i poravnati se.

Sud neće dozvoliti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti sa prinudnim propisima, javnim poretkom i pravilima morala.“

Iz sadržine Zahteva za zaštitu zakonitosti ne proizilazi da su stranke u postupku vršila nedozvoljena raspolaganja u smislu odredbi čl. 3. Zakona o parničnom postupku. Republički javni tužilac u zahtevu, jednako kao i izvršni dužnik Grad Novi Sad u svojoj reviziji, ukazuje na povrede materijalnog propisa, konkretno odredbi čl. 189, 262, 263, 266 i 269, a u vezi sa čl. 13. Zakona o obligacionim odnosima, zatim ukazuje na neosnovano obogaćenje, pa da je ugovor po svojoj sadržini protivan prinudnim propisima i sl. Međutim, za ono za šta je zaista ovlašćen po zakonu kada podnosi ovaj vanredan pravni lek, Republički javni tužilac ne ukazuje u Zahtevu za zaštitu zakonitosti. U toku parničnog postupka između ATP Vojvodine i Grada Novog Sada NESPORNO nije učinjena bitna poverda postupka iz čl. 361. st. 2. tačka 5. ZPP, tj. nije bilo nedozvoljenih raspolaganja stranaka sa zahtevom. U velikom broju predmeta Vrhovni sud Srbije, odnosno Vrhovni kasacioni sud, pa i Ustavni sud RS je već odlučivao po sličnim zahtevima za zaštitu zakonitosti, pa je presudio da su takvi zahtevi za zaštitu zakonitosti neosnovani (Npr. Rešenje Vrhovnog suda Srbije Sgzz-602/2007 od 29.11.2007. godine; Presuda Vrhovnog suda Srbije Sgzz-106/2009 od 07.05.2009. godine; Presuda Vrhovnog kasacionog suda Rev-195/2010(2) od 17.02.2010. godine; Rešenje Vrhovnog kasacionog suda Gzz1-109/2010 od 27.05.2010. godine; Rešenje Ustavnog suda UŽ-3771/2010 od 12.05.2011. godine i dr.)

Naravno sve ovo je dobro poznato Republičkom javnom tužiocu, ali ostaje otvoreno pitanje zašto je izjavio ovaj vanredni pravni lek za koji zna unapred da će biti odbijen. Samo da bi tražio odlaganje izvršenja? Zar to nije zloupotreba zakonskih ovlašćenja??

U rešenjima Privrednog suda u Novom Sadu kojim se odlaže izvršenja rešenja, izvršni sudija nije navela koji su to zakonski razlozi za odlaganje izvršenja. Međutim, u obrazloženju

pobijanog rešenja posebno je citirala navode Republičkog javnog tužioca iz zahteva za odlaganje izvođenja. Između ostalog, posebno se apostrofira da bi izvršni dužnik Grad Novi Sad pretrpio nenadoknadivu štetu i istovremeno bi došlo do blokade računa dužnika što bi onemogućilo rad dužnika u kome je zaposleno na stotine ljudi, pa bi sve to dovelo do poremećaja u radu svih gradskih službi: škola, obdaništa, bolnica, komunalnih službi i drugo, takođe bi dovelo u pitanje funkcionisanje socijalne zaštite, regresiranje boravka dece u predškolskoj ustanovi vrtićima i boravak dece ometene u razvoju...

Međutim, aktuelni Gradonačelnik u medijima daje sasvim drugačije izjave i ocene u slučaju naplate duga po pravnosnažnoj i izvršnoj presudi, pa kaže i sledeće:

„Grad nebi bankrotirao, ali bi se narušila finasijska stabilnost. U tom slučaju morali bi ući u rebalans budžeta, a bilo bi ugroženo investiciono angažovanje grada. Tu mislim na kapitalne projekte, poput Bulevara Evrope, deo kanalizacione mreže ili prečištača. SIGURNO NEĆE BITI UGROŽENO FINASIRANJE PLATA, IZDAVANJA ZA ZDRAVSTVO, OBRAZOVANJE I OSTALE SOCIJANE KATEGORIJE.“ (Izjava za medije u emisiji RTV „Jedan na jedan“).

Prema odredbi čl. 21. Ustava Republike Srbije, pred Ustavom i zakonom svi su jednaki i svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije. Za svakog običnog građanina, jednako kao i za poznavoca prava, se postavlja jedno logično i životno pitanje:

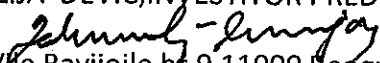
Da su se stranke u sporu našle u obrnutoj situaciji i da Grad Novi Sad potražuje od ATP Vojvodine ili gospodina Ilije Devića ili bilo kog građanina ove zemlje, na osnovu pravnosnažne i izvršene presude, iznos od 1.333.914.000,00 dinara sa zakonskom kamatom, da li bi Zamenik republičkog javnog tužioca gospođa Snežana Marković ikada tražila odlaganje izvršenja, da li bi uopšte podnela zahtev za zaštitu zakonitosti i da li bi Privredni sud u Novom Sadu odložio izvršenje?

Prilog:

- Presuda Privrednog apelacionog suda Pž 6028/2012
- Predlog za izvršenje 26.02.2013.godine
- Predlog RJT Privrednom sudu u Novom Sadu od 14.03.2013.godine
- Rešenje Privrednog suda u Novom Sadu od 20.03.2013.godine
- Prigovor izvršnog poverioca 25.03.2013.godine
- Progovor izvršnog dužnika od 25.03.2013.godine
- Odgovor izvršnog poverioca 28.03.2013.godine
- Rešenje Privrednog suda u Novom Sadu
- Primeri sudske prakse

S poštovanjem,

ILIJA DEVIĆ, INVESTITOR PREDUZEĆA ATP "VOJVODINA"

Vite Ravijojle br.9, 11000 Beograd

Mob.tel: 063 204 416

E-mail: Andjelka.Dević@eunet.rs

Prosledjeno:

- Delegacija EU u Srbiji
- Evropska komisija
- Evropski parlament
- Savet za borbu protiv korupcije
- Agencija za borbu protiv korupcije
- Visoki savet sudstva (VSS)